

[Adam Møller.]

arbejde, som dette land er knyttet til. Jeg tror på samme måde, at vi i Danmark er glade for, at vi har kunnet indrette vore forhold således, at det ikke var os, der som et nordisk land var i den situation, at vi kunne lade vor regering og vore forhandlere med de andre nordiske lande fuldende en aftale om en Nordckraktat og vi så måtte se os i den situation, efter at vort lands præsident havde foretaget en rejse til et østligt naboland, at vi måtte erklære, at vi alligevel ikke kunne være med i den aftale.

Derfor tror jeg altså, at det demokratiske har stor betydning for den danske befolkning. Derfor tror jeg også, det er illustrerende for, hvem der er tilhængere af en demokratisk udvikling både i europæisk sammenhæng, i verdenssammenhæng og inden for vort eget land, når vi ser på den helsidesannonce, som man i dag har sat i den danske presse fra det, der kalder sig Folkebevægelsen mod EF.

Jeg vil gerne nævne nogle af de ting, der står i den, fordi jeg synes, det er karakteristisk for opfattelsen af dette folketing, som man jo prøver på at fortælle at man er meget bekymret for skal miste sin myndighed, men som man på samme tid nedvurderer på den hidtil skrappeste måde, jeg har set det blive nedvurderet, og samtidig udtryk for en foragt for og en fornærmelse mod de vælgere, som for mindre end et år siden har valgt de 179 medlemmer af dette folketing ved en fri, hemmelig og demokratisk afstemning her i landet.

Hvad er det så, man siger? Ja, man siger for det første, at nu skal man overvære skuespillet i folketingssalen. Man byder altså den danske befolkning at kalde det et skuespil i folketingssalen. Her har folketinget i mere end 10 år behandlet disse vigtige europæiske samarbejdsspørgsmål; regering efter regering udgået fra forskellige partikonstellationer her i tinget har opretholdt ansøgningen om at blive medlem af De europæiske Fællesskaber, søgt det med folketingets bemyndigelse og tilslutning, og så taler man om et skuespil, når det nu gennemfører anden behandling af denne markedsdebat, som vi gør det her i dag.

Og hvad siger man så det drejer sig om? Ja, det drejer sig om Danmarks indlemmelse i EF. Læg mærke til udtrykket, ikke opta-

gelse i EF eller tilslutning til EF, men indlemmelse, som om det var andre, der indlemmede os mod vor vilje. Men det er netop folketingets vilje, og denne vilje skal jo bekræftes af den danske befolkning.

Derefter siger man, at de store partiers ledere vil med faderlig myndighed fortælle om de dystre udsigter, hvis vi ikke holder kæft, trit og retning. Det plejer at være mest populært i folketingskredse, at man retter sig efter, hvad partibosserne siger.

„Der var engang“,
står der,

„da det danske folk havde tillid til deres folkevalgte repræsentanter. Da man kunne tro på, at et ord var et ord, selv om det var politikere, som talte. Engang, da man turde stole på, at folketinget ikke traf beslutninger, som gik imod store dele af den danske befolknings ønsker. Engang, da folketingets medlemmer følte sig bundet af hensynet til vælgerne og ikke handlede hen over hovedet på os... Der var engang. Men sådan er det ikke mere,“ påstar annoncen. Videre siges der:

„Vi anklager folketingets medlemmer for at ... handle i strid med deres vælgers interesser. Vi anklager ministrene for at udtale sig imod bedre vidende.“

Det slog mig, da jeg læste denne annonce, at tonen kender vi jo, tonen har vi hørt nogle gange før. Det er den tone, der anvendes, når et parlament hjemsendes og en diktator, en junta overtager styret et eller andet sted. Så fortæller man, at de, der er valgt ved de demokratiske frie valg, de repræsenterer ikke folket, men de er forrædere mod folket. Det er den tone, der kommer ind her, og jeg tror, den er oplysende for den danske befolkning; det er altså det, man byder den: at sige til den, at da I i september 1971 stemte, da I opstillede jeres folketingskandidater, da I kunne diskutere med dem og spørge dem om deres stilling til dette markedsspørgsmål, som jo har været behandlet i 10 år her i landet, ja, så vidste I ikke, hvad I gjorde. Det er den opfattelse, man har af den danske befolkning og af det danske folketing. Det er en slem gang antiparlamentarisme, og jeg tror, at en overvejende del af den danske befolkning vil vende sig imod det.

Det er jo rigtigt, som hr. Frode Jakobsen siger, at der er følelsspørgsmål med i dette,